

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (ECB)

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt ECB 2019. gada 26. novembra lēmumu, ar kuru ECB atteica piešķirt piekļuvi savas lietas materiāliem;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza astoņus pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka ECB neesot ņēmusi vērā prasītāja primārās būtiskās tiesības piekļūt savas lietas materiāliem.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka ECB lēmums esot pamatots ar nepamatoti šauru Regulas (ES) Nr. 468/2014 ⁽¹⁾ 32. panta 1. punkta interpretāciju.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka ar ECB lēmumu esot pārkāptas prasītāja tiesības uz pienācīgi pamatotu lēmumu.
4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas prasītāja tiesības tikt uzklausi.
5. Ar piekto prasības pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts tiesiskās drošības princips.
6. Ar sesto prasības pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts samērīguma princips.
7. Ar septīto prasības pamatu tiek apgalvots, ka ECB esot pārkāpusi *nemo auditur* principu.
8. Ar astoto prasības pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā paredzētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.

⁽¹⁾ Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 468/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (OV 2014, L 141, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 10. februārī – Ascenza Agro un Afrasa/Komisija

(Lieta T-77/20)

(2020/C 129/05)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Ascenza Agro, SA (Setúbal, Portugāle) un Afrasa, SA (Paterna-Valencia, Spānija) (pārstāvji: K. Van Maldegem un P. Sellar, advokāti, un V. McElwee, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt apstrīdēto aktu; ⁽¹⁾ un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza deviņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota būtiskas procesuālās prasības neizpilde, jo atbildētāja neesot izpildījusi Komisijas Īstenošanas regulā Nr. 844/2012^(?) (12. un 13. pantā) ietvertās obligātās prasības un apstrīdēto aktu pieņēmusi bez pilnīga riska novērtējuma. Tas nozīmē, ka apstrīdētajam pamatam nav pilnīga likumā prasīta zinātniskā pamata.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots pārskatāmības principa pārkāpums pret pirmo prasītāju, jo atjaunošanas procedūras laikā pirmā prasītāja nesaņēma nekādu informāciju par to, ka pastāvētu vēl kādas bažas papildus jau sabiedriskās apspriešanas laikā komentētajām vai EFSA 13. panta 3. punktā paredzētajā lūgumā sniegt papildu informāciju paustajām.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir tikusi pārkāpta būtiska procesuāla prasība, jo apstrīdētā akta pamatā ir divi EFSA paziņojumi, nevis EFSA parastais salīdzinošās izvērtēšanas ziņojums un ka pirmajai prasītājai nebija dota iespēja sniegt zinātniskus komentārus, lai kļiedētu atbildētājas bažas.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ticis pārkāpts piesardzības princips – apstrīdētā akta pamatā ir piesardzības princips, kurš hlorpirifosmetilam tika piemērots nelikumīgi, jo pirmā prasītāja bija iesniegusi atbilstošus datu pakotni, kura pēc izvērtējuma atklāja, ka rezultāti ir negatīvi un tādējādi piesardzības principa prasības ir izpildītas. Turklāt piesardzības principu var piemērot tikai, kad ir ticis veikts un pabeigts risku novērtējums. Taču šajā gadījumā risku novērtējums nebija pabeigts un piesardzības princips pats tika izmantots par pamata riska novērtējuma secinājumam.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jo atbildētāja apstrīdētā akta pieņemšanas nolūkā bija ņēmusi vērā neattiecināmu faktoru. Pēdējais minētais tika pieņemts pēc regulatīvās komitejas procedūras, kurā nepieciešams Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas kvalificēta vairākuma balsojums. Apvienotās Karalistes gaidāmās izstāšanās no ES ("Brexit") dēļ Apvienotās Karalistes pārstāvis 2019. gada 6. decembrī Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas sanāksmē nepiedalījās, taču savas balsstiesības nodeva Somijai. Apvienotās Karalistes pārstāvis nepiedalījās, jo Apvienotās Karalistes valdība 2019. gada beigās paziņoja jaunu politiku saistībā ar tās pārstāvju dalību ES zinātnisko komiteju sēdēs. Tas, ka Somija – un tādējādi atbildētāja – izmantoja *Brexit* motivētu politiku, nozīmē, ka apstrīdētā akta pieņemšanā tika ņemts vērā neattiecināms faktors.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir ticis pārkāpts labas pārvaldības princips, jo atbildētāja un EFSA bija sapratušas, ka hlorpirifosmetils varētu radīt draudus veselībai un šī iemesla dēļ tās organizēja ekspertu tikšanos, pēc kuras ziņotājai dalībvalstij bija jāveic turpmāka zinātniskās literatūras izpēte, lai šīs bažas apstiprinātu. Šīs izpētes rezultātā tika pieņemts uz kritērijiem neatbilstošiem pētījumiem balstīts lēmums un pirmajai prasītājai netika sniegta iespēja paust savu nostāju.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka secinājums par genotoksiskumu nav stabils no juridiskā viedokļa: atbildētāja izdarīja secinājumu, ka hlorpirifosmetilam ir genotoksiskuma potenciāls, balstīdamās uz prettiesiski nepareizi piemērotām analogijām un pierādījumu nozīmīguma pieejām.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka secinājums par ontogēnētisko neirotoksicitāti nav juridiski stabils: atbildētāja pauda bažas saistībā ar hlorpirifosmetila ontogēnētisko neirotoksicitāti, kas bija balstītas uz tā analogiju ar etilhlorpirifosu un organofosfātu, nenorādot jebkādu argumentu par to, kā un kādēļ analogijas pieeja ir zinātniski un juridiski pieļaujama.

9. Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti noteikumi par klasifikāciju kā toksisku reprodūktīvajai sistēmai, 1.B kategorija: atbildētāja esot pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 1272/2008⁽³⁾ noteikumus, norādot, ka hlōrpīrifosmetilam atbilstošā klasifikācijas kategorija varētu būt 1.B kategorija – toksisks reprodūktīvajai sistēmai. Šī nostāja esot balstīta uz analogijas pieejas prettiesisku un nepamatotu piemērošanu.

- ⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2020/17 (2020. gada 10. janvāris) par darbīgās vielas hlōrpīrifosmetila apstiprinājuma neatjaunošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un ar ko groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu (OV 2020, L 7, 11. lpp.);
- ⁽²⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 844/2012 (2012. gada 18. septembris), ar ko nosaka noteikumus, kas vajadzīgi darbīgo vielu apstiprinājumu atjaunošanas procedūras īstenošanai, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV 2012, L 252, 26. lpp.).
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV 2008, L 353, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 12. februārī – AI/ECDC

(Lieta T-79/20)

(2020/C 129/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: AI (pārstāvji: L. Levi un A. Champetier, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (ECDC)

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2019. gada 5. aprīļa lēmumu, ar kuru noraidīts viņa 2018. gada 10. aprīļa lūgums sniegt palīdzību;
- nepieciešamības gadījumā atcelt 2019. gada 4. novembra lēmumu, ar kuru noraidīta viņa 2019. gada 5. jūlija sūdzība;
- piespriest samaksāt viņam finansiālu atlīdzību, kas *ex aequo et bono* aplēsta 75 000 EUR apmērā;
- piespriest viņa tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un nav ievērotas tiesības tikt uzklāsitam.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 24. pants.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots rūpības pienākums.